

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy a soudce zpravodaje JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **FRAMAT, s. r. o.**, se sídlem Dr. Nejedlého 279, Mochov, zastoupena JUDr. Markétou Němcovou, advokátkou se sídlem Riegerova 1378/1, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 12. 2013, č. j. 30729/13/5000-24700-700290, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením této věci Krajským soudem v Brně,

t a k t o :

K řízení je místně příslušný Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně (dále i „krajský soud“) dne 3. 2. 2014 se žalobkyně domáhala, aby bylo rozhodnutí žalovaného zrušeno pro nezákonnost.

[2] Krajský soud rozhodl usnesením ze dne 13. 2. 2014 o postoupení věci Městskému soudu v Praze (dále i „městský soud“). Postoupení věci odůvodnil tím, že v prvním stupni rozhodoval ve věci Finanční úřad pro Středočeský kraj, který má sídlo na adrese Žitná 12, Praha 2, a na základě § 7 odst. 2 věta první s. ř. s. „*je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany*“, tedy Městský soud v Praze.

[3] Dne 11. 8. 2014 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání, v němž městský soud vyjádřil nesouhlas s postoupením věci krajským soudem. Uvedl, že na předmětnou věc nedopadá § 7 odst. 2 věta první s. ř. s., ale věta druhá citovaného ustanovení, tedy „*[m]á-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti*“. V prvním stupni rozhodoval sice Finanční úřad pro Středočeský kraj se sídlem v Praze, avšak obvodem jeho působnosti je Středočeský kraj. Dle citovaného ustanovení tak platí, že sídlo má ve Středočeském kraji a místně příslušným soudem je proto Krajský soud ve Středočeském kraji. Městský soud dále uvedl, že si je vědom pětíměsíčního prodlení, s nímž předkládá Nejvyššímu správnímu soudu spisy k rozhodnutí o příslušnosti dle § 7 odst. 5 s. ř. s., „*avšak rozhodných skutečností si povšiml*“.

až nyní; v okamžiku nápadu věci okolnosti postoupení v důvěře v úsudek Krajského soudu v Brně dostatečně nepřezkoumal.“

[4] Nejvyšší správní soud z předloženého spisu zjistil, že městskému soudu bylo dne 25. 2. 2014 doručeno pravomocné usnesení o postoupení věci Krajským soudem v Brně se spisem k předmětné věci. Dne 10. 3. 2014 vyzval městský soud žalobce k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby a z návrhu na odkladný účinek usnesením, které bylo žalobci doručeno dne 11. 3. 2014. Dále jej výzvou zaslou dne 10. 3. 2014 vyzval k doplnění originálu plné moci, kterou žalobce udělil advokátce, jež je označena v žalobě jako jeho právní zástupkyně; výzva byla žalobci doručena dne 11. 3. 2014. Dne 10. 3. 2014 dále městský soud zaslal žalovanému výzvu k předložení úplného spisového materiálu a k vyjádření se k návrhu na přiznání odkladného účinku, která mu byla doručena 10. 3. 2014. Dne 17. 3. 2014 byla městskému soudu doručena plná moc žalobce. Dne 19. 3. 2014 bylo městskému soudu doručeno vyjádření žalovaného k návrhu na přiznání odkladného účinku. Dne 14. 3. 2014 zaplatil žalobce soudní poplatek za žalobu i za návrh na přiznání odkladného účinku. Usnesením ze dne 20. 3. 2014 městský soud rozhodl o tom, že se žalobě odkladný účinek nepřiznává. Dne 8. 4. 2014 bylo doručeno městskému soudu vyjádření žalovaného k žalobě a dne 10. 4. 2014 byl doručen správní spis k věci. Dne 23. 4. 2014 byla doručena žalobci výzva a poučení podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s., tedy zda souhlasí s tím, aby městský soud rozhodl o věci samé bez nařízení jednání. Dne 5. 5. 2014 bylo městskému soudu doručeno podání žalobce, ve kterém uvedl, že nesouhlasí s rozhodnutím ve věci samé bez nařízení jednání.

[5] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. *„[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.“*

[6] Jak vyplývá ze spisu, správní orgán, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni, je Finanční úřad pro Středočeský kraj se sídlem Žitná 12, Praha 2. Je tedy pravdou, že uvedený finanční úřad má sídlo v obvodu Městského soudu v Praze, neboť dle přílohy č. 4 k zákonu č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“), území městské části Praha 2 (tedy území hlavního města Prahy) patří do obvodu Obvodního soudu pro Prahu 2 a obvod obvodního soudu pro Prahu 2 patří do obvodu Městského soudu v Praze (příloha č. 2 k zákonu o soudech a soudcích).

[7] Dále je však nutno poukázat na § 8 odst. 2 zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ze kterého plyne, že *„[f]inanční úřad vykonává působnost na území vyššího územního samosprávného celku, jehož název je součástí názvu finančního úřadu.“* Působnost výše uvedeného finančního úřadu je tedy Středočeský kraj (ne tedy v hlavním městě Praze, kde leží jeho sídlo) a pro určování místní příslušnosti soudu dle § 7 odst. 2 věta druhá s. ř. s. platí, že zde má i sídlo. Místně příslušným pro řízení, ve kterých je prvostupňovým správním orgánem Finanční úřad pro Středočeský kraj, je proto Krajský soud v Praze.

[8] Po doručení žaloby měl Krajský soud v Brně na základě § 7 odst. 2 věty druhé s. ř. s. tedy postoupit spis Krajskému soudu v Praze. To však neučinil a postoupil jej dle jeho názoru místně příslušnému Městskému soudu v Praze. Městský soud začal zkoumat svou

pokračování

místní příslušnost až v době, kdy ve věci učinil výše uvedené úkony (viz odstavec [4] tohoto rozhodnutí), včetně rozhodnutí o nepřiznání odkladného účinku.

[9] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pro zkoumání a posuzování místní příslušnosti (stejně jako pro posuzování věcné příslušnosti) platí zásada *perpetuatio fori*, která vyjadřuje, že místní příslušnost jako podmínka řízení se posuzuje podle okolností, které existují v den zahájení řízení, tj. v den podání žaloby u soudu, a že trvá až do skončení řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2007, č. j. 2 Azs 156/2006 - 38). Uvedené není výslovně upraveno s. ř. s., ale na základě § 64 s. ř. s. lze přiměřeně použít § 105 odst. 1 o. s. ř., v němž je daná zásada stanovena.

[10] Zkoumání místní příslušnosti se pak na rozdíl od příslušnosti věcné soustředí jen na začátek řízení. Není-li nedostatek místní příslušnosti odhalen, ať již soudem samotným či k námitce účastníka řízení, a není-li věc postoupena k vyřízení soudu místně příslušnému, je pro další řízení případný nedostatek místní příslušnosti již zhojen. Má se tedy za to, že rozhoduje soud místně příslušný, ačkoli tomu tak není (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2007, č. j. 8 Azs 118/2006 - 81).

[11] Nejvyšší správní soud proto posoudil věc tak, že i přesto, že dle § 7 odst. 2 věty druhé s. ř. s. by měl být místně příslušným Krajský soud v Praze s ohledem na počet a povahu úkonů, které Městský soud v Praze v projednávané věci vykonal, a s ohledem na to, že účastníci řízení v žádném ze svých podání nenamítali nepřislušnost městského soudu, došlo v daném případě ke zhojení nedostatku místní příslušnosti Městského soudu v Praze.

[12] S ohledem na tyto závěry Nejvyšší správní soud neshledal důvodným nesouhlas Městského soudu v Praze s postoupením věci, a proto podle § 7 odst. 5 s. ř. s. rozhodl tak, že k řízení je místně příslušný Městský soud v Praze. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2014

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu

